

[Poul Schlüter.]
 nemføre det, for det var dog et bidrag til at skabe offentlig debat om spørgsmålet, og det var et bidrag til tidligt at orientere de implicerede organisationer og kommuner om, hvad regeringen på dette område havde til hensigt.

Nu er det jo ikke således, at der ved en vedtagelse af dette lovforslag sker noget, som kan få stærkt generende virkninger for kommunernes økonomi allerede i det kommende finansår, for de refusioner, lovforslaget omhandler, kommer først til udbetaling til kommunerne i finansåret 1972-73. Derfor synes jeg, man kan slå fast, at regeringen i denne sag ikke handler sent, endsige for sent. At man allerede nu får fastlagt, hvorledes refusionerne skal være i finansåret 1972-73, synes jeg i og for sig er tidligt.

Fra det konservative folkepartis side vil vi give tilslutning til det formål, lovforslaget tilstræber. Vi synes, det er rigtigt at inspirere til, at også kommunerne viser en vis tilbageholdenhed med udførelse af vejarbejder i det kommende år.

Det princip, lovforslaget bygger på, finder vi giver et rimeligt samlet resultat. Man bygger på et gennemsnit af tre tidligere års vejudgifter, og så lægger man en slags pristigningstillæg på 15 pct. på. Desuden har man ligesom en nødklausul i reglen om, at man også kan anmelde til refusion 6.500 kr. pr. løbende km offentlig vej i kommunen. Det er regler, som, i gennemsnit i alt fald, vil føre til et rimeligt resultat.

Jeg forstår, at man kan regne med, at det betyder en besparelse på statsbudgettet på ca. 100 mill. kr., således som det fremgik af ministerens forelæggelsestale den 1. juni.

Hvis man tænkte sig, at dette princip skulle anvendes i en længere årrække, ville jeg nok være noget ængstelig, men jeg forstår, at det er sandsynligt, at det kun skal gælde for et enkelt år, og det er vist en god ting, for der kan selvsagt tænkes tilfælde, hvor det ville give et urimeligt resultat i det længere løb, hvis tre forholdsvis tilfældige års faktisk udførte vejarbejder var afgørende for, hvad man kunne få af refusion hos staten i fremtiden. Men også med henblik på det ene år, vi taler om, kan der være uheldige praktiske konsekvenser i enkelte kommuner. Man kan tænke sig, at nogle får forholdsvis for meget og andre måske forholds-

vis for lidt, afhængigt af, hvor meget vejarbejde de udførte i de tre år, som lægges til grund. Derfor går jeg også ud fra, at vi skal se på lovforslagets praktiske virkninger for de enkelte kommuner under det udvalgsarbejde, vi nu skal have i gang.

Jeg synes, at der ligger mere end blot en sparebestræbelse i forslaget. Jeg synes også, der ligger nogle rigtige principielle tanker i det. Dette lovforslag betyder et skridt væk fra den ordning, vi havde tidligere, hvor det var kommunerne eller andre, der på en lang række områder faktisk kunne bestemme, hvad statens udgiftsniveau skulle være. Lovforslaget er et skridt på den rigtige vej at bringe mere og mere ind under egentlig budgetkontrol. Det er det ene principielle sigte.

Det andet principielle sigte, som jeg gerne vil tilslutte mig, og som jeg mener er en virkning af lovforslaget, er, at det ville være urigtigt, hvis nedskæringer på vejområdet alene skulle ramme de store statslige veje. Sådan har det ellers næsten altid været, når man har udsat eller sparet på vejområdet. Man har alene eller fortrinsvis ramt de statslige veje, og det har tit givet uligevægt i forholdet mellem de kommunale og de statslige veje. Man kan vel i og for sig sige, at den vejpolitik, vi i en lang årrække har ført i Danmark, har haft den konsekvens, at vi gennemgående har for gode sekundære veje og for ringe primære veje. Men jeg tror, at lovforslaget også kan bidrage til, at vi får en bedre balance på vejområdet i den relation.

Jeg går ud fra, at vi skal have et udvalgsarbejde, hvor vi grundigt kan få belyst de praktiske virkninger af lovforslaget; dets principper kan vi fra min gruppes side anbefale.

Holmberg: Jeg må egentlig beklage, at det er nødvendigt at fremsætte et forslag som det, der her er til første behandling, om begrænsning af refusionerne til kommunerne. Jeg beklager det, men finder det alligevel velbegrunderet, når vi ser på udviklingen og den økonomiske situation. Men når der nu skal ske en ændring, mener jeg alligevel, der er grund til at sige, at den nuværende ordning har virket godt i den forløbne tid. Loven har bygget på det rigtige princip: antal indbyggere/antal kilometer vej, og har i øvrigt ladet kommunerne selv bestemme tem-